

Mijn ervaringen in Glastonbury Engeland.

Voor het eerst in mijn leven heb ik echt kunnen voelen wat mijn bijdrage is hier op aarde. Ik weet al jaren dat ik een lichtwerker ben die een bijdrage levert aan het neerzetten van het liefdesveld en dat ik mijn licht kom brengen, maar nu kan ik werkelijk omarmen wie ik ben en weet dat mijn bijdrage ertoe doet.

De eerste avond in Glastonbury gingen we met de hele groep eten in een restaurant en buiten had ik mijn eerste kennismaking met John. Ik zou hem een hand geven, maar toen ik hem in zijn ogen keek voelde ik een enorme herkenning en ontroering en riep vol verbazing uit: "I know you", waarop hij reageerde met zoiets als: "I know".

Dus in plaats van een hand gaf ik hem een dikke knuffel en de gebruikelijke drie kussen en ik voelde dat deze ontmoeting belangrijk was en een hoger doel diende. Deze man keek recht in mijn ziel en wat heel bijzonder was, ik liet hem toe. Tijdens het eten werd van bovenaf geregeld dat hij recht tegenover mij kwam zitten en zijn eerste zin was: 'Ben jij je bewust van je andere levens die je leeft'?

Dit raakte mij diep, want dit is hetgeen ik 's nacht ervaar, maar waar ik niets mee kan in mijn 'dagelijks' leven. Ik was al langer op zoek naar antwoorden, maar kon er niet bijkomen wat deze parallelle/multidimensionale levens mij wilden vertellen en hoe ik dit kon integreren in mijn leven hier in 3D.

Ik kan voelen dat ik informatie draag die belangrijk is voor de aarde en de mensheid, ik zie het als sleutels die ik keer op keer aangereikt krijg en dat ik daar in 3D niets mee kan, omdat ik steeds vergeet dat ik ze heb en daarnaast niet weet wat ik ermee aan moet. De ervaringen in mijn 'dromen' werden steeds heftiger en ik werd meerdere malen in paniek wakker, omdat ik voelde dat de tijd drong om deze informatie naar buiten te brengen. De laatste weken voelde ik dat het een zaak was van 'leven en dood' en dat ik hiermee aan de slag 'moest' gaan.

Op een nacht zag ik dat de sleutel die ik nodig had onder een vierzijdige piramide lag en deze piramide bevond zich ergens in de oceaan. Ik schrok zo van het feit dat ik weer 'vergeten' was wat ik met deze sleutel moest doen dat ik in paniek naast mijn bed stond en mijn hart van schrik stopte met kloppen. Ik was me zeer bewust van het moment dat mijn hart letterlijk stilstond en dat het (gelukkig) langzaam weer op gang kwam. Mijn partner, die ondertussen gewend was aan mijn multidimensionaal zijn en mijn paniekaanvallen midden in de nacht, voelde direct dat het dit keer ernstiger was dan daarvoor en stelde mij gerust. Het heeft de hele nacht geduurd voordat mijn hartslag weer regelmatig was en mijn

energiesysteem weer in balans. Later begreep ik dat dit het moment was waarop ik 'opnieuw geboren' ben en dat oude systemen plaats maakten voor nieuwe.

Toen John mij deze vraag stelde werd ik emotioneel diep aangeraakt en dit zag ik ook bij John.

John vertelde mij over Avalon, dat ik daar priesteres was geweest en dat wij elkaar daarvan kennen (en van vele andere levens). Ik voelde in mijn hele wezen dat dit klopte en hoorde direct daarop een stem in mijn hoofd dat niet waar kon zijn, omdat ik heus niet zoiets groots als een priesteres kon zijn geweest. Op dat moment heb ik de stem gelaten voor wat het was en zag aan John dat hij weet wie ik ben.

De volgende dag ging ik 's ochtends wandelen en voelde dat ik op een bepaalde plek onder een boom mocht gaan staan. Ik stond daar met het zonnetje in mijn gezicht te genieten van de heerlijke energie van die plek en het uitzicht op de Tor. Ineens hoorde ik: "Je bent thuis, welkom thuis". Er ging een golf van blijdschap en ontroering door mij heen en ik voelde dat het waar was, ik was thuis, thuis in Avalon. Terug naar de cottages vroeg ik mij af hoe het toch zo kon zijn dat ik nooit informatie tegen gekomen was over Avalon, terwijl het zo duidelijk mijn thuis was. Die vraag kon ik op dat moment niet beantwoorden, het antwoord kwam 's middags...

's Middags gingen we met een deel van de groep lopend naar de Tor. Ik liep samen met Willem, mijn spirituele maatje. Ik vertelde Willem dat ik al jaren last had van ernstige buikpijnen en dat ik er niet achter kon komen waardoor dat kwam. Er hadden al vele mensen meegekeken en meegevoeld waar de energetische oorzaak lag van deze pijnen, die bij vlagen opspelen en dan weer voor maanden kunnen verdwijnen. Willem vroeg mij waarom ik Joanne nooit had laten meekijken. Zijn vraag verbaasde mij, omdat dit nooit bij mij opgekomen was en dat terwijl ik de afgelopen twee jaar regelmatig aanwezig was bij de cursussen van Joanne. Ik realiseerde mij dat deze buikpijnen zich nooit manifesteerden als ik bij haar in de buurt was en dat het daardoor ook nooit bij mij opgekomen was om dit met haar te bespreken. Willem vroeg mij of ik ook rugpijn had de laatste tijd en dat klopte inderdaad, de buikpijnen konden overgaan in heftige rugpijnen.

Willem maakte mij ervan bewust dat er een implantaat in mijn rug zat en stelde voor om deze lopend naar de Tor te verwijderen. Ik voelde dat het klopte dat we dit op deze manier gingen doen en liep verder met gesloten ogen, terwijl Willem mijn arm vasthield om mij te begeleiden. Het implantaat stamde uit de tijd dat in Atlantis dat daar de macht overgenomen werd door wezens die handelden vanuit eigen belang en controle wilden hebben over Atlantis en deze macht wilden uitbreiden naar de hele wereld.

Ik zag mijzelf als hoge priesteres, in contact met de hogere informatie en deze doorgaf aan de aarde en de mensheid. De informatie leek van boven te komen en deze kwam via mijn kruinchakra in mijn systeem en zo kon ik het via mijn energiesysteem en mijn handen doorgeven. Ik voelde dat ik mij had verzet tegen dit implantaat, maar dat ik daarin geen vrije keuze had.

Toen ik keek naar de vorm van het implantaat liet het zich zien als een bruin lief klein knuffelbeertje.

Willem vroeg mij de wezens voor mij neer te zetten die verantwoordelijk waren voor dit implantaat en ik zag het schattige knuffelbeertje voor mij staan. Nu weet ik uit ervaring dat de wezens zich vaak laten zien in een vermomming en ik gaf de opdracht om zich te laten zien in hun ware gedaante. Daarna schrok ik enorm, deze wezens waren diep zwart en drie keer zo groot als ikzelf. Ik voelde dat ik mij terugtrok en mij 'minder' voelde, iets dat ik in het dagelijks leven ook herken. Ik was behoorlijk onder de indruk van deze imposante wezens en wist even niet wat ik moest doen. Willem stelde voor dat ik dezelfde grootte ging aannemen als deze wezens en dat ging heel eenvoudig, ik kon voelen dat ik in werkelijkheid net zo groot was al deze wezens. Dat was ook het moment waarop ik voor het eerst mijn eigen grootsheid als hoge priesteres voelde en was verbaasd dat dit heel vertrouwd aanvoelde. Ik herkende de kracht en de vermogens die in mij aanwezig zijn. Willem bemoedigde mij om met deze energie het implantaat los te maken uit mijn systeem en deze op te vullen met mijn eigen energie. Daarnaast gaf ik de wezens het commando om hun energie terug te nemen en dit tot mijn verbazing ging dit vrij eenvoudig. Minder eenvoudig was het terugnemen van mijn eigen energie die deze wezens van mij afgenomen hadden. Ik voelde dat ik bang was voor mijn eigen kracht en energie. Na enige aanmoediging van Willem kon ik het weer omarmen en terugnemen. Ik voelde dat het rond was en ondertussen waren we aangekomen bij de voet van de Tor. Ik voelde diep respect voor Willem die dit proces met mij samen had gedaan en mijn veranderingen ook in zijn eigen systeem kon voelen. Wat een geschenk dat ik met hem mocht samenwerken.

Terwijl we op Grandma Chandra stonden te wachten voelde ik dat het proces aan het integreren was en dat er van alles verschoof in mijn energiesysteem, maar Willem was nog niet klaar met mij. Met een grote grijns vroeg hij mij wat de naam 'Atla Ra' met mij deed..... en de energie van die naam ging dwars door mij heen, ook al had ik in dit leven nog nooit van de Atla Ra gehoord.

Ik voelde dat ik hoge priesteres was geweest in de Atla Ra ten tijde van Atlantis en Willem vertelde mij dat de Atla Ra een groep mensen was geweest die werkten met kristallen en hun informatie kregen uit deze kristallen. Door de enorme hoeveelheid energie die er door mij heen ging bleven zijn woorden niet echt hangen, maar ik nam mij voor om op een later moment op zoek te gaan naar meer informatie. Ook nu was ik verbaasd dat ik niet eerder in contact was gekomen met informatie over de Atla Ra, terwijl bij navraag bleek dat andere mensen er bijna allemaal van hadden gehoord. Dat was de tweede keer op één dag dat ik besepte dat ik belangrijke informatie miste. Het ging direct door mij heen dat ik van deze informatie ben weggehouden door het implantaat dat we vlak daarvoor hadden verwijderd. Ik kon niet geloven dat zoiets kan, maar maakte het nu zelf mee hoe zoiets werkt. Ik denk dat ik de namen Avalon en Atla Ra weleens tegen gekomen ben, maar dat ik geprogrammeerd was om dit niet bewust in mij op te nemen.

Niet lang erna ging mijn denken met mij aan de haal en hoorde ik een stem in mijn hoofd zeggen hoe ik ook maar kon denken dat ik een priesteres, om maar niet te spreken over een hoge priesteres, was geweest. Dat ik daar echt niet goed genoeg voor was en dat het behoorlijk arrogant was om van mijzelf te denken. Ik vertelde Willem van deze stem en deze gedachten en hij zei streng tegen mij dat dit echt persoonlijkheid/ego was en dat ik er niemand mee hielp om mijzelf zo onderuit te halen! Dat kwam aan en ik begreep zijn boodschap. Als ik wil doen wat ik hier op aarde kom doen, dan moet ik ophouden met mijzelf kleiner te maken dan dat ik werkelijk ben en Zijn wie ik werkelijk ben. Dit alles wist ik al, maar dit kon ik nu op heel diep niveau ook voelen.

Eenmaal boven bij de Tor gingen we binnen zitten met Grandma Chandra.

Ik zat een meter van Chandra af en ik merkte dat ze wilde dat ik dichterbij kwam zitten. Ze gaf mij kusjes en knuffeltjes en ik voelde haar enorme liefdesveld. Dit was een heel speciaal moment voor mij om deze verbinding op zo'n diep niveau te mogen ervaren. Pietie zei dat Chandra heel dankbaar was voor wat ik deed en die dankbaarheid was wederzijds. Middenin de Tor was een intense energie waarneembaar waar ik mij mee heb verbonden en weer voelde ik dat ik thuis was.

De tweede dag had ik met John en Erika afgesproken om 's morgens vroeg opnieuw naar de Tor te lopen. Het was prachtig weer en halverwege de wandeling zagen we de zon opkomen. Boven hebben we getoond, onze energie verbonden en John bedankte alle wezens die de dag ervoor meegewerkt hadden aan het neerzetten van de energie.

Op de terugweg kwamen we in gesprek over de stem in mijn hoofd, die zich ook vaak laat horen als een liedje dat niet wil stoppen. Al pratende kwam ik erachter dat dit grotendeels te maken had met mijn ex-partner, die mij vele jaren gekleineerd heeft. Ik heb hier heel veel aan gewerkt en ben zover dat ik in liefde naar hem kan kijken en dankbaarheid voel voor de

lessen die ik bij hem heb mogen leren en de twee prachtige kinderen die we hebben gekregen. Ik was daarom zeer verbaasd dat dit stuk er nog bleek te zitten. De tranen rolden over mijn wangen toen ik mij realiseerde waar de stem vandaan kwam.

John en Erika gaven mij alle ruimte voor dit proces en ik kon al mijn verdriet eruit laten stromen en daarna kon ik dit transformeren naar liefde voor mijzelf. Ik voelde mij gezegend met deze lieve mensen om mij heen, waardoor ik de veiligheid voelde om mijn processen aan te gaan.

Bij terugkomst gingen we naar de bijeenkomst met de groep om te werken voor de Nieuwe Aarde. Ook daar voelde ik dat ik door de aanwezigheid van al deze bijzondere mensen en de hoge energie die tastbaar aanwezig was werkelijk mijn bijdrage kon leveren aan dit scheppingsproces.

Het speciale aan deze groep was dat iedereen heel duidelijk zijn eigen bijdrage had in het geheel en dit met heel zijn/haar Zijn inzette voor het grote geheel. Zelf voelde ik dat ik niet op mijn stoel wilde blijven zitten en nadat ik de weerstand van mijn persoonlijkheid, die niet wilde dat ik iets afwijkends ging doen, had getrotseerd nam ik plaats voor mijn stoel en voelde de diepe verbinding met de aarde.

Elaine maakte prachtige muziek en zong op een manier die ik nog nooit had gehoord en plotseling zag ik mijzelf in kleermakerszit zitten op een heuvel. In de verte kwam een prachtige vrouw aanlopen in een wit gewaad dat om haar heen danste en ik voelde bewondering voor haar kracht en haar immense liefdesveld. Deze vrouw was overduidelijk een hoge priesteres. Ineens besepte ik dat ik die vrouw was en dat ik de kwaliteiten van het hoge priesteres Zijn weer terug mocht nemen. Dit was een intense ervaring voor mij en de tranen stroomden over mijn wangen toen ik besepte wat er gebeurde. De hoge priesteres liep naar mij toe en onze energieën smolten samen. Ik voelde de energie in mij veranderen en werd letterlijk rechtop gezet. Wat een geschenk dat ik dit weer mocht ervaren en mag Zijn. Ik kon hierdoor werkelijk voelen wat ik hier deed binnen de groep en daarbuiten en dat het nergens over ging dat ik mij op sommige momenten klein maak, ineens voelde het absurd dat ik dit soms nog deed.

Na de bijeenkomst heb ik Linda gevraagd of ik van haar een pareltje mocht hebben. Zij draagt deze glitterende steentjes al 18 jaar op haar derde oog en ik voelde dat het klopte om ook zo'n steentje te dragen. Het stond prachtig en het voelde als een mooi sieraad voor mijn Zijn.

Ik heb de rest van de dag nodig gehad om dit alles te integreren en lag 's avonds heel vroeg op bed. Ik was uitgeput door deze energie verandering.

De volgende ochtend voelde ik dat ik niet mee wilde met de ochtend wandeling naar de Tor en ik kon niet bedenken waarom niet. Samen met Saskia (mijn spirituele zusje) gingen we rustig ontbijten en onze Engelse huisgenoot, vertelde over zijn werk en physic surgeon. Dat is simpel uitgelegd energetische chirurgie. Hij liet ons zijn wand (toverstaf) zien die speciaal voor hem gemaakt was van metaal en edelstenen. Ik voelde de enorme kracht van deze wand en op het moment dat Saskia daarmee in contact kwam werd ze zich bewust van een pijn in haar lichaam waar ze al veel energetisch werk voor had gedaan, maar wat dus nog niet weg was. In een impuls vroeg ze hem of hij haar kon helpen. Ik was helemaal verbaasd en trots dat ze dit voor zichzelf vroeg, daar ik haar tot dat moment kende als iemand die heel bescheiden was en bijna nooit iets voor zichzelf vroeg. En zo gebeurde het dat ik getuige was

van een physic surgeon en voelde dat dit echt mogelijk was en ik dezelfde kwaliteiten in mij heb om dit te kunnen doen. Ik voelde dat alles mogelijk is en dat je een keuze hebt wat je ontwikkelt in dit leven.

De bijeenkomst voor deze dag zou plaatsvinden in het centrum van Glastonbury en Saskia had een plaatsje voor ons uitgezocht in de zaal. Ik zat achter Willem en een andere Nederlandse man en vrouw, die speciaal voor deze gelegenheid naar Glastonbury waren gekomen. Het eerste deel van de bijeenkomst voelde ik dat mijn armen heel licht werden als ik ze iets boven mijn benen hield. Als ik dit deed gingen mijn handen als vanzelf bewegen, net alsof ze opgetild werden door 'iemand'. Er waren meerdere mensen in de zaal die bewegingen maakten met hun handen en als ik hun dit zag doen vond ik dat 'normaal' maar nu mijn eigen handen vanzelf begonnen te bewegen vond ik toch wel wat raar. Mijn persoonlijkheid sprak mij dan ook streng toe dat ik dat dus ook echt niet ging doen. Dat mijn armen licht werden en als vanzelf begonnen te bewegen had ik al eerder meegemaakt, maar ik had daar nooit iets mee gedaan. In de pauze sprak ik Willem hierover en hij sprak mij streng toe dat als ik het niet zou toelaten, ik de hele groep en het veld zou belemmeren. Dat was natuurlijk niet wat ik wilde en bracht de stem in mijn hoofd tot zwijgen en ging weer op de grond zitten. De meeste mensen hadden een andere plaats ingenomen in de zaal en zo bleef de stoel naast mij leeg. Willem had nog geen zitplaats en ik voelde het al aankomen, nu ging ik echt doen wat de bedoeling was. Deze beslissing had ik al genomen, maar zittende tussen Willem en Saskia voelde ik ook de veiligheid om dit te doen.

Willem had een Koshi (een windgong) in zijn hand en doordat ik naast hem op de grond zat, hoorde ik dit prachtige geluid direct naast mijn oor.

Vrijwel direct ging ik in een diepe meditatie en zag mijzelf weer als hoge priesteres zittende op een heuvel. Ik voelde een enorme ontroering opkomen en zag hoe er een blauw kristal vanuit de kosmos aan de aarde werd teruggegeven. Het was een immens groot kristal dat rechtop stond met een punt aan de bovenkant, net zoals je de bergkristal kent met een natuurlijke punt, maar dit kristal was prachtig blauw. Ik was zo geraakt door wat ik zag, dat de tranen over mijn wangen bleven stromen. Op het moment dat het kristal weer volledig op aarde terug was, zag ik aan de onderzijde van het kristal een zelfde kristal de aarde ingaan. Dit kristal was wit/diamantkleurig en ging tot in de kern van de aarde en voorzag het kristalijnen veld van informatie. Ik voel mij intens verbonden met het kristalijnen veld en Willem noemt mij ook altijd de kristalijnen moeder. Iets wat ik tot dat moment niet helemaal kon plaatsen. Ik voel altijd al de verbinding met het kristalijnen veld en bij iedere heling van mijzelf of waar ik getuige van was deelde ik dit altijd met dit veld, zodat de aarde hier gebruik van kon maken voor de eigen heling en om het via dit veld te verspreiden over de rest van de aarde. Nu begrijp ik waarom ik dit intuïtief altijd al deed.

Ineens werd mijn aandacht getrokken door een veld boven mij en ik herkende hierin de kristallijnen satelliet waarover Willem had verteld. Ik voelde dat ik deze satelliet mocht helen door mij er volledig mee te verbinden. In samenwerking met mijn energiesysteem en mijn Zijn werd deze satelliet hersteld en ik voelde hoe onvoorstelbaar belangrijk dit was voor de aarde en de mensheid. Mijn dankbaarheid dat ik hier een bijdrage aan mocht leveren is niet in woorden uit te drukken.

Zoiets moois heb ik nog nooit eerder ervaren. En bijzonder was, dat ik kon erkennen wat mijn aandeel hierin was, zonder mijzelf hierin te kort te doen. Mijn ontroering was immens en de tranen bleven maar stromen en het deed mij niets hoe dit eruit kon zien voor anderen.

Op het moment dat de satelliet hersteld was haalde Willem zijn hand van mijn rug. Prachtig hoe hij aanvoelde dat ik het verder op eigen kracht kon doen. Ik voelde hoe er een brede energiestroom vanaf de satelliet via mijn kruinchakra mijn systeem in stroomde. Het verspreidde zich door mijn hele lichaam en ik werd deze energie. Beter voelt om te zeggen: "Ik ben deze energie". De energie werd heel sterk waarneembaar in mijn handen en ik zag de kristallen in mijn handen. Ik voelde dat ik deze energie vanaf dat moment heel krachtig via mijn handen kon doorgeven. Het is mij nu nog niet helemaal duidelijk wat hiermee bedoeld wordt, maar ik weet dat deze informatie binnenkort op mijn pad gaat komen.

Ineens hoorde ik Willem achter mij vragen of ik ook papieren zakdoekjes bij me had en ik kwam weer even terug in het nu. Hij zei letterlijk: 'Heb je ook zakdoekjes bij je om je gezicht schoon te maken, je lijkt nu wel op iemand van de vroegere popgroep Kiss'. Ik moest inwendig zo lachen en begreep dat ik zo had gehuild dat mijn mascara over mijn hele gezicht zat (en later bleek dat het doorgelopen was tot halverwege mijn lichaam!). Dit lachen deed me goed en zorgde ervoor dat de tranen stopten met stromen.

Ik ben nog even teruggedaan in de energie van de kristallijnen satelliet en voelde dat ik via de bewegingen van mijn handen nog dingen mocht herstellen in het veld waarmee we als groep aan het werk waren. Op een gegeven moment voelde ik dat het klaar was en tot mijn grote verbazing stopte op dat moment de muziek en zei Elaine: "It's done" en dat voelde ik ook, het was klaar. Wat een geschenk heb ik mogen ontvangen en daarmee ook mogen geven aan de aarde en de mensheid.

Ik kon bijna niet geloven wat er allemaal gebeurd was en ik ben blij dat ik mijn ervaringen vrij snel aan een aantal van de groep heb verteld, anders was ik misschien gaan bedenken dat het niet echt gebeurt was, dat ik het mij verbeeld had of zelf bedacht had. Ik weet dat dit klopt en dat voelt zo goed.

Eenmaal thuis stuurde Saskia mij een channeling van James Tyberonn.

Ik kwam er pas een week later aan toe en ik begrijp nu dat ik eerst mijn verslag af moest hebben voordat ik dit 'mocht' lezen. De overeenkomsten uit dit verhaal en wat ik gezien en gevoeld heb in Glastonbury is bijna onwerkelijk. Ik heb bijna het hele artikel met mijn hand voor mijn mond gelezen van 'ongeloof'. Door mijn ervaringen en het lezen van deze informatie snap ik ineens wie ik ben en wat mijn bijdrage is aan de aarde en de mensheid. Ik heb veel antwoorden en inzichten gekregen en voel dat alles nog verder mag indalen en integreren.

Mocht je interesse hebben in de informatie die ik van Saskia heb gekregen dan kan dat via de onderstaande links, deze heb ik op internet gevonden.

Deel1:

<http://www.wanttoknow.nl/overige/atlantis-doen-we-het-dit-keer-anders-deel-1/>

Met al mijn liefde, Ellen